

1894-06-15

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 3 9

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10789>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

λόγητα και τσοστωφ οριμεία και και-
ρίως πλήττοντα, ώστε ο καθ' ου κατα-
φέρονται δεν δύνανται, και ανεπαισθή-
τως, να μη ταρχυθῆ, να μη κινηθῆ
και να μη έγερθῆ αὐθρομήτως, όπως
έκφραση τῆν λύπην του, όπως έκφρά-
ση τῆν ἀγανάκτησίν του, όπως δια-
μαρτυρηθῆ κατά τῆς ἀδικίας. Τοιού-
το δέ τι ραπισμα κατήνεγκεν ἀδικως,
καθ' ἡμᾶς, και ἐκθέσμως, ἐπ' ἐσχά-
των ἡ Ψ. Πύλη, καθ' ὅλης μὲν τῆς
Ὁρθόδοξου, ἰδίᾳ δὲ τῆς ἑλληνικῆς Ὁρ-
θοδόξου Ἐκκλησίας και τοῦ ἑλλη-
κου ἐν γένει Ἐθνους διὰ τῆς ἐκδόσε-
ως δύο ἀρχιερατικῶν βερατίων, δι-
ῶν ἐγκαθίστανται ἐν Μακεδονίᾳ δύο
σχισματικοὶ Βουλγάροι Ἀρχιερεῖς ἐ-
ναντίον οὐ μόνον ρητῶν ἐκκλησια-
στικῶν κανόνων, οὐς τσοστωφ αἰῶνες
ἐσεβάσθησαν, ἀλλ' ἐναντίον και πνε-
υμολογικῶν νόμων και πάσης λογικῆς
σκέψεως. ὅπως δὲ κάλλιον κατανοηθῆ
τὸ ἀποσον, τὸ ἐκθέσμον, τὸ παράνομον,
οὐ μὴν ἀλλὰ και τὸ παράλογον τῆς
αὐθαίρετου ταύτης πράξεως, ἐπιτρα-
πήτω μοι, ἵνα συνοπτικῶς διηγηθῶ
τα κατ' αὐτῆν, ὀλίγον τι ἀνωθεν ἀρ-
ξαμένω.

Ὁ βουλγαρικὸς λαός, λαός μέχρι
τῶν μέσων τοῦ 19ου αἰῶνος ἐν τῷ τε-
νάγει τῆς εἰδωλολατρίας, ἐν τῷ σκό-
τει τῆς ἀγνωσίας ἐνδιαιωμένος, ἐλα-
βε τὸ ἀνίσπερον τῆς ἀμωμήτου πί-
στεως φῶς παρά τῆς Μεγάλης τοῦ Χρι-
στοῦ Ἐκκλησίας, ὑπ' ἄγῃς ἐκκαθηρίσθη
διὰ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας και
ἀνεγεννήθη διὰ τῆς ἱερᾶς τοῦ ἱεροῦ βα-
πτίσματος κολυμβήθρας, ὑπ' ἄγῃς
ἀνετρέθη διὰ τοῦ ἀδόλου γάλακτος
τῆς πίστεως, ὑπ' ἄγῃς ἐποτίσθη τὰ
σωτηριώδη νάματα τῆς παιδείας, τῆς
πίστεως και τῆς εὐσεβείας και συνα-
λόγῃ εἶπεν, ἐπὶ 10 περίπου αἰῶνας
ἀπήλαυσε παρ' ἄγῃς πᾶν ὅτι ἦν
δυνατὸν νὰ πράσῃ φιλόστοργος μη-
τηρ περιληψίμω υἱῷ ἀνδρωθείς ὅμως,
ἠθέλησε ν' ἀποδώσῃ πρὸς τὴν γαλου-
χῆσσαν και ἀναθρέψασαν αὐτὸν μη-
τέρα τὰ τριπτεῖα, τὸν φόρον τῆς εὐ-
γνωμοσύνης, ἀλλ' ὅποιον νομίσετε;
φει! ὅποιον ὁ παγωμένος τοῦ Αἰσώ-
που ὄφρι πρὸς τὸν ἐν τοῖς κόλποις αὐ-
τοῦ θερμάνοντα και ἀντζωογονῆσαντα
αὐτὸν ἀνθρωπον· ναί, ἠθέλησε, διὰ
πολιτικούς πάντως σκοπούς, ἀλλ' ὑπὸ
τὸ πρόσημα ἐκκλησιαστικῆς χειρα-
φετήσεως, νὰ ἰδρῆται κράτος ἐν κράτει
ἐκκλησιαστικῶ, φυτευῶν ἐν τῇ θεοφυ-
τεύτῳ τοῦ Κυρίου ἀμέτληω δένδρον τέ-
ως ἀγνωστον και ἀδόκιμον, ὡς ἀντι-
κείμενον τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ Εὐαγγε-
λίου, τὸ δένδρον τοῦ φυλετισμοῦ, οὐ-
τινος οἱ ἐηλητηριώδεις καρποὶ (φυλε-
τικαὶ διακρίσεις, ἔθνικαί ἐριδες και
ζηλοτυπία) ἀπηγορευμένοι εἰσὶν οὐ μόν-
ον ὑπὸ θεσπεσιῶν ἐκκλησιαστικῶν
κανόνων, ἀλλὰ και ὑπ' αὐτοῦ τοῦ οὐ-
ρανίου τῆς Ἐκκλησίας ἀρχηγοῦ και θε-
μελίωτοῦ, και παραπήξῃ καινοφανεῖς
φυλετικᾶς παρασυνογωγᾶς, ἐνὶ λόγῳ

νὰ εἰσαγάγῃ ἐν τῇ μιᾷ ἀγία καθολι-
κῇ και ἀποστολικῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκ-
κλησίᾳ τὴν ἀρχὴν τοῦ φυλετισμοῦ, ἡ-
τις ρητοῦς συνοδικούς κανόνους ἀθε-
τούσα, ἀνατρέπει μὲν τὸ ἱερὸν τῆς ὀρ-
θοδόξου Ἐκκλησίας θεμελιώδες πολι-
τευμα, καιρίων δὲ τραῦμα προξενεῖ εἰς
τὸ περὶ ἐνόητος τῆς Ἐκκλησίας δόγμα
τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Ἡ Μ. Ἐκκλη-
σία οἷα ἐπιστήμων τις ἰατρός χρησιν
ἐποίησατο πρὸς θεραπείαν τοῦ παθόν-
τος τούτου μέλους, πάντων τῶν ἐλα-
φῶν και πρᾶντικῶν φαρμάκων τε
και καταπλάσμάτων, ἀλλὰ μηδὲμίαν
θεραπείαν, ὀυστυγῶς, διὰ τούτων ἐπε-
νεγκούσα διὰ τὸ γαγγραινώδες τοῦ
νοσήματος, συνεχάλεσεν, οἶονεὶ μέγα
ἰατροσυμβούλιον, μεγάλην Σύνοδον,
ἣτις ὁμοφώνως ἀπερήνατο, ὅτι πρὸς
διατήρησιν τῶν ὑγιαίνοντων τοῦ ὅλου
σώματος μελῶν, ἀνάγκη νὰ ἱκκοθῆ
τὸ ἀνίατον μέλος· διὸ ἀπέκοψεν, ἦτοι
ἐκήρυξε, σύμφωνα μὲ τούς ἱεροῦς κα-
νόνας, ἀλλοτριούς τῆς μιᾶς, ἀγίας,
καθολικῆς και ἀποστολικῆς Ἐκκλησί-
ας και αὐτὸ δὴ τοῦτο σχισματικῶς,
πάντας τούς τὰς φυλετικᾶς ἀρχᾶς
ἀσπασαμένους, ἐπευχρομένη και ἐλπί-
ζουσα ὅτι ποτὲ ἀνανήψαντες και εἰς
ὄσον ψυχόλεπρον βάραθρον ἐμπεπτώ-
κασι κατανοήσαντες, ἐπιστρέψωσιν
εἰς τούς κόλπους τῆς γαλουχῆσσης
αὐτοῦ Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ φει! τσοστω-
τον ἐπαχύνθη αὐτῶν ἡ καρδία και ἐ-
καυτηριάσθη ἡ συνείδησις, ὡστε και
τούς ὀφθαλμούς ἐκάμμυσαν και τὰ
ὠτα εἴδυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς και τοῖς ὠτίν ἀκούσωσι και τῇ
καρδίᾳ συνῶσι και ἐπιστρέψωσι και
ἰαθῶσι· και ἤρξαντο λοιπὸν ἀπὸ ρα-
ρέτρας ἀπαισίας πυκνῶς πικρᾶ και
ισόδοχα βάλλοντες κατά τῆς μητρὸς,
τροσῶ και εὐεργετίδος βέλη, σκοπὸν
προθέμενοι, ἵνα καιρίως τρώσωσι τὰ
σπλάγγνα ἐκεῖνα τὰ μητρικά, ἐξ ὧν
ὡς ἀπὸ πηγῆς πολυχεύμενος και ὀρ-
σερᾶς τσοστωφ ἀναψυκτικά και εὐδρό-
σα ἠρῶσαντο ἰάματα· σκοπὸν προθέ-
μενοι, ἵνα κατατραυματίσωσι και ὀ-
λοτελῶς, εἰ δυνατόν, στειρώσωσι τούς
μακαρίους ἐκείνους μητρικούς μαστούς,
ἐξ ὧν τὸ λογικὸν και ἀδόλον γάλα
τῆς ὀρθοκείας ἐθήλασαν· σκοπὸν προ-
θέμενοι, ἵνα τὸ μὲν θεοφύτευτον και
δὴ και εὐσχοιφύλλον τε και ἀγλαό-
καρπον δένδρον, τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλη-
σίαν κατακόψαντες, πυρὶ παραδώσω-
σιν, ἀντ' αὐτοῦ δὲ τὰς πονηρὰς και ἀ-
κάριους παρασυνογωγᾶς, ἀναστήσωσι· σκοπὸν
τέλος προθέμενοι, ἵνα ὡς ἀποτρόπαιοι
μητροκτόνοι πτώμα τὴν ἀρχέγονον ὀρ-
θοδόξον Ἐκκλησίαν καταστήσαντες
και ἐπ' αὐτοῦ ἀσεβῶς πατήσαντες, ν'
ἀναδῶσιν εἰς τὸ ὕψος ἐκεῖνο τῆς πο-
λιτικῆς περιωπῆς τὸ ὅποιον ὠνειρεύ-
θησαν. και ταῦτα μὲν και τσοστωφ
ἐπραξε και πράττει, ἀχαριστως φρο-
μενον, τὸ ἔθνος τὸ βουλγαρικόν· ἀλλ' ἡ
πολιτικῆ ἀρχὴ, ἣς τὸ τε κερθῆκεν και

τὸ σφοδρὸν ἀπαιτοῦσιν, ἵνα πᾶσι τοῖς
ὑπηκόοις τῆς ἐξ ἰσου ἀπονεμη τῆν βα-
σιλικῆν ἀύτης εὐνοίαν και ὡς ἀπ' ὀ-
ψηλῆς σκοπιᾶς σκοπούσα και ἀμερο-
λήπτως κρίνουσα, νὰ πατάσῃ μὲν τὸ
ἀδικον ν' ἀνταμείβῃ δὲ ὑποστηρίζου-
σα τὸ δίκαιον, τί πράττει; και αὐτῇ,
δυστυχῶς, εἰς τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυρο-
τέρου, φαίνεται, ὑποχωροῦσα, φέρεται
(ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῆ οἶδε) λίαν
μεροληπτικῶς καταρῶως συντελοῦσα
εἰς καταπάτησιν τῶν δικαίων και ἀρ-
χαιοπαρθότων προνομίων τῆς Ὁρθο-
δόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, ὡς ἀπεδείχθη
πολλάκις μὲν, ἰδίᾳ δὲ ἐν τῷ προσράτῳ
ζητήματι τῆς ἐκδόσεως τῶν δύο προ-
νομιῶν βερατίων ἐναντίον τῶν
ἐκκλησιαστικῶν κανόνων, ἐναντίον
παντός ἐκκλησιαστικοῦ τε και πολι-
τικοῦ δικαίου, ἐναντίον παντός ἐκκλη-
σιαστικοῦ προνομίου και ἰδού πως.
Ἡ Μακεδονία πολιτικῶς εἰς τὸ ὀ-
θωμανικὸν κράτος ὑποκειμένη, δὶεν
ἵνα και ἐκκλησιαστικῶς ὑπόκειται
εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως, ἡ
δ' ἐγκατάστασις ἐν αὐτῇ και βουλγα-
ρικῶν ἐπισκοπῶν παραπλεύρως τῶν
ὀρθόδοξων ἀντίκειται διαρρηθῆν εἰς
τούς ἐκκλησιαστικούς κανόνους, οἵ-
τινες δὲν ἐπιτρέπουσι τὴν ὑπαρξίν δύο
ἐπισκοπῶν ἐν μιᾷ και τῇ αὐτῇ ἐ-
παρχίᾳ, ἀν μὴ οὗτοι ἀνήκωσιν εἰς δύο
διαφόρους κατά τὸ δόγμα και ἀπ' ἄλ-
λῶν διακεκριμένους Ἐκκλησίας ἀν-
τικειτᾶι εἰς πᾶν ἐκκλησιαστικὸν και
πολιτικὸν δίκαιον, καθῶσον οὐδεὶς ἐκ-
κλησιαστικὸς νόμος ἐπιτρέπει τὴν ὑ-
παρξίν Ἐκκλησίας και ἐκκλησιαστικῆς
δικαικῆσεως ἀνευ ὠριτισμένου ὀρίων, ὡς
οὐδεὶς νόμος πολιτικός ἐπιτρέπει τὴν
ὑπαρξίν πολιτείας και πολιτικῆς δι-
οικησεως γεωγραφικῶς ἀπεριορίστου·
ἀντίκειται εἰς πᾶν ἐκκλησιαστικὸν
προνομίον, καθ' ὅ πᾶς Ἐπίσκοπος προ-
νομιτικῶς ἐπισκοπεῖ ἐπ' ὄλων τῶν ἐν-
τός τῶν ὀρίων τῆς ἐκκλησιαστικῆς
αὐτοῦ περιφερείας ὀμοδόξων, διὸ και
οὐδεὶς ποτε Πατριάρχης ἢ Μητροπο-
λίτης ἢ Ἐπίσκοπος διετύπωσεν οὐδὲ
δικαιοῦται νὰ διατυπώσῃ ἀξιώσεις δι-
καιοδοσίας ἐπὶ τῶν ἐκτός τῶν ὀρίων
τῆς ἰδίας αὐτοῦ περιφερείας και ἐντός
τῶν ὀρίων τῆς περιφερείας ἄλλου κα-
τοικούντων ὀμοδόξων ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅ-
τι οὗτοι εἰσὶν ὀμοφυλοὶ αὐτῷ ἢ ὀμοε-
θνεῖς. Τούτων ὄλων ἐνεκεν, τὸ Πατρι-
αρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως πολλάκις ἀπή-
τησε παρά τῆς Πύλης, ἵνα ἐν τῷ κύ-
κλω τῶν κυριαρχικῶν αὐτῆς δικαιω-
μάτων ἐνεργοῦσα, προσκαλέσῃ τούς
Βουλγάρους νὰ χαρακτηρίσωσι τὴν Ἐκ-
κλησίαν των και ἀναλόγως τοῦ χα-
ρακτηρισμοῦ νὰ διατάξῃ αὐτούς δύοῖν
θάτερον νὰ πράξωσιν, ἢ νὰ συμμορφω-
θῶσι μὲ τούς νόμους και κανόνους τῆς
Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας ἢ νὰ ἀλλάξωσιν
οἱ κληρικοί αὐτῶν τὴν ἐνδόμυσαν
των, ὅπως οὗτοι και ἐξωτερικῶς δια-
κρίνωσιν ἀπὸ τῶν ὀρθόδοξων κληρι-
κῶν και ὑποσχεθῆ μὲν πολλάκις ἢ

Πύλη, οὐ μόνον προφορικῶς, ἀλλὰ και
ἐγγράφως, οὐδέποτε ἔμοιως ἔβη πέραν
τῶν ὑποσχεσεων· δικαιολογουμένη δὲ
λέγει, ὅτι ἐπνευλιημένως ἀπήτησε
τοῦτο παρά τοῦ Ἐξάρχου (τῶν Βουλ-
γάρων) ἀλλ' οὐδ' ἀπαντήσεως ἠξιώ-
θη!!! και ὅμως πρὸς Ἐκκλησίαν, ἣν
διατάττει νὰ πράξῃ ὅτι ἀναγνωρίζε-
ται ὡς δίκαιον και οὐδ' ἀπαντήσεως
ἀξιοῦται κάμνει τσοστωφ παραχωρή-
σεις και ὀθ' και πρὸς τούς κειμένους
νόμους πρὸς βλάβην, πρὸς ἐξουτελι-
σμόν τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, ἣς
ἀναγνωρίζει μὲν τὸ δίκαιον και
ὑπόσχεται, ἀλλὰ μόνον ὑπόσχεται,
νὰ ἐνεργῆσῃ. Τούτων λοιπὸν οὕτως
ἐχόντων, ἄλλῃν διέξοδον ἐζητήσε τὸ
Πατριαρχεῖον. Ἐπειδὴ τὸ ζήτημα εἰ-
ναι καθαρῶς ἐκκλησιαστικόν, ἐκκλη-
σιαστικῶς ἐζητήσε και νὰ τὸ λύσῃ
και πρὸς τοῦτο ἤτησατο, κατά τὰ
νενομισμένα, τὴν ἔδραν τοῦ Κράτους
ὅπως συγκαλέσῃ Οἰκουμενικὴν Σύνο-
δον, ἣτις νὰ λύσῃ και κανονίσῃ ἐρι-
στικῶς τὸ ἀπὸ δεκαετηρίδων ἦδη πολ-
λῶν, πολυεθῶς συνταράττων και συγ-
κυκλῶν και καταθλιβῶν τὴν Ἐκκλησίαν
σκανδαλώδες τοῦτο ζήτημα, ἀλλ' οὐδὲ
τοῦτο ἐπιτράπη αὐτῷ.
Τσοστωφ λοιπὸν μεροληπτικῆ και
καταστρεπτικῆ δια τε τὴν Ἐκκλησίαν
και τὸ ἔθνος ἡμῶν στάσις τῆς Ψ.
Πύλης κατετάραξεν, ὡς εἶκος ἀπασαν
τὴν Ὁρθόδοξον, ἰδίᾳ δὲ τὴν ἑλλην. Ὁρ-
θοδόξον Ἐκκλησίαν. Κατετάραξε τὰς
συνείδησεις τοῦ ὀρθόδοξου πληρώματος
διὸ και πολλάι τῶν ἀπνευχαροῦ ὀρθο-
δόξων ἐκκλησιῶν και τῶν ὀρθόδοξων
ἑλληνικῶν κληρονομητῶν διεμαρτυρή-
θησαν ἦδη και ἄλλαι προτίθενται νὰ
διαμαρτυρηθῶσι κατά τῶν μεροληπι-
κῶν τούτων ἀποράσεων τῆς Πύλης·
ὅθεν και ἡ ὀρθόδοξος οὐ μὴν ἀλλὰ και
ἑλληνικὴ νῆσος Κύπρος ἢ ἀρρηκτως
μετὰ τῶν λοιπῶν ὀρθόδοξων ἐκκλησιῶν
και τοῦ ὅλου ἑλληνισμοῦ διὰ τῶν ἱε-
ρῶν τῆς τε πίστεως και τῆς ἐθνικότη-
τος θεσμῶν συνδεδεμένη, ἀδύνατον
ἦτο νὰ μείνῃ ἀπαθὴς και ἀνάλητος
τῶν γενομένων τε και γινομένων θε-
ατῆς, δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ ἐκφράσῃ ἰ-
δίᾳ τε και ὀθμοσίᾳ τὴν βαθεῖαν αὐτῆς
λύπην και τὸ ἄλγος ἐπὶ τῆς πεπρα-
γμένους και νὰ μὴ διαμαρτυρηθῆ
πανδημῶς κατ' αὐτῶν· εἶτε γὰρ πά-
σχει ἐν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ
μέλη· εἶτε δοξάζεται ἐν μέλος, συγ-
χαίρει πάντα τὰ μέλη· κατά τὸν Ἀ-
πόστολον· και ἰδοὺ, Κύριε, ὁ λόγος, ἰδοὺ
ὁ σκοπός, δι' ὃν αὐθρομήτως ἀβρόοι
συνήλομεν ἐκτάκτως σήμερον ἐπὶ
τὸ αὐτὸ.
Χριστεπώνυμε λαί! πανάρχαια προ-
νομία τῆς Ἐκκλησίας μας ἐκθέσμως
καταπατοῦνται, θεσπέσιοι κανόνες Οἰ-
κουμενικῶν Συνόδων ἀσεβῶς ἀθετοῦν-
ται, ἡ ἐκμηδένισις τοῦ Ἑλληνισμοῦ
ὑπαύτως τε και κακοδούλως ἐπιζητεῖ-
ται και ἐπιδιώκεται· ὀφειλομεν λοιπὸν
πανδημῶς νὰ ἐκφράσωμεν τὴν λύπην

μας, τὴν ἀποδοκιμασίαν μας, τὴν ἀγανακτικὴν μας ἐπιβουλὴν πᾶν τῶν νὰ διαμαρτυρηθῶμεν. Ἐμὲν ὀσθενεῖς, ἐμὲν ἀδύνατοι, ἔχουμεν ὁμῶς τὸ παντοδύναμον, τὸ πανίσχυρον δίκαιον ὑπὲρ ἡμῶν τὸ δίκαιον ρίπτει εἰς τὰ βῆθη τὰ τῆς θεᾶς, ἀλλὰ κλυμθῶν ἐξέρχεται ἀβλαβὴς, ρίπτει εἰς τὸ πῦρ, ἀλλὰ μένει ἀνεπηρέαστον ὑπὸ τοῦ πυρός ρίπτεται εἰς τοὺς γαμφοὺς καὶ σπαρακτικῶς τῆς ἀδικίας καὶ τῆς βραβάρτητος ὄνυχας, ἀλλ' ἐξέρχεται θριαμβεῦσόν τοιοῦτό, λοιπὸν πανίσχυρο, σύμμαχον ἔχοντες, θρασύλευός ἀς διαμαρτυρηθῶμεν κατὰ τῆς ἀδικίας, ἐντὸς ἐνοεῖται τῶν ἐρίων τῆς νομιμότητος καὶ τῆς εὐπρεπειᾶς καὶ, πρέπει νὰ δεῖξωμεν, διὰ μυριστήν ἰσως ταύτην φράσιν, ὅτι ὡς μὲν χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι, ἰσάμεθα πάντοτε ἀκλόνητοι παρὰ τὸ πλευρὸν καὶ ὑπὸ τῆς ἱερᾶς σημαίας τῆς ἀγωνιζομένης Ὀρθοδοξίας ἡμῶν Ἑλληνισίας ὡς δὲ πολῖται Ἕλληνας, ὅτι βαθεῖαν συνείδησιν τῆς ἐθνικότητός μας ἔχοντες, δὲν μένομεν ἀπαθεῖς καὶ ἀνάληγοι θεαταῖ τῶν κατὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ τεκταινομένων. Ταῦτα κέρτοι, εἴχοντες ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἀσθενῶν μου δυνάμεων, νὰ εἶπω ὑμῖν μετ' ἀεὶ μυχῶν καρδίας ἀναφωνῶ ζήτω ἡ Ὀρθοδοξία, ζήτω ὁ Ἑλληνισμός.

AN ATTEMPT AT A BIBLIOGRAPHY OF CYPRUS BY CLAUDE DELAVAL COBHAM B.C.L. M.A. Oxon. M.R.A.S. Commissioner of Larnaca.

Ὁ παρ' ἡμῖν εὐπαίδευτος Διοικητῆς Λάρνακος ἀξιότιμος κ. Κ. Δ. Κόπαμ ἐξέδωκε τὸ τρίτον τὴν περὶ Κύπρου Βιβλιογραφίαν του, ἐν ἣ, πλουσίως ἐπηρυσμένη, μετρημένεται χρονολογικῶς καὶ λίαν μεθοδικῶς πᾶν περὶ Κύπρου πραγματευόμενον βιβλίον ἢ ἐγγράφον. Καὶ ἡ μὲν πρώτη ἐκδοσις τῆς Βιβλιογραφίας του, τυπωθείσης τῷ 1886 περιελάμβανε μόνον 152 περι Κύπρου πραγματείας, ἡ δευτέρα, τυπωθεῖσα τῷ 1889, 309, καὶ ἡ τρίτη αὕτη 497 πραγματείας, πλὴν νέων Προξενικῶν Ἐκθέσεων καὶ Γεωγραφικῶν Χαρτῶν.

Ὁ κ. Κόπαμ, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἑσπερίαν ἀποδημίας του καὶ ἐν σχολῆς ὥρᾳ, κατεγίνετο ἀδιακόπως καὶ οὐδὲ ὅλως ἐπαύετο φοιτῶν ὅτε μὲν εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ Βρετανικοῦ Μουσείου, ὅτε δ' εἰς τὰς ἐθνικὰς καὶ Κεντρικὰς Βιβλιοθήκας τῶν Παρισίων, Φλωρεντίας, Ἐνετίας καὶ ἐτέρων μερῶν σταχυολογῶν πᾶν ὅ, τι σχετίζεται πρὸς τὴν ἱστορίαν, τὴν νομισματολογικὴν, τὰ ἔθνη καὶ ἔθιμα καὶ τὴν γλῶσσαν τῶν κατοίκων τῆς Κύπρου χάριν τῆς ἐν λόγῳ συγγραφῆς του, ἥτις διὰ τοῦ φιλομουσίου ζήλου

του κατέστη ἀληθὴς ἀπράγης ὁδηγὸς εἰς τὸν ἐπισκοπεῖον τὴν Κυπριακὴν φιλολογίαν, τοῦ ὅπερ σπανίζει ἐν πολλαῖς ἀλλοῖς χώραις, κεκτημέναις μὲν διαφόρους Βιβλιογραφίας, εὐχὴ ὁμῶς, φρονούμεν, καὶ τόσῳ ἀκριβεῖς καὶ μεθοδικῶς.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Ἡ ἐκλογὴ Μητροπολίτου Κυρηνείας ἀνεβλήθη διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος.

Καὶ ὑπὸ τῆς ἱ. Συνόδου τῆς Κύπρου ἐγένετο διαμαρτυρησις κατὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν βερατιῶν διαβιβασθεῖσα διὰ τῆς καταλλήλου ὁδοῦ πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην.

Τὰ γραφεῖα τῆς ἀρχιγραμματείας μετετέθησαν ἐπὶ τοῦ πευκοσκεποῦς Ὀλύμπου ἀπὸ τοῦ παρελθόντος σαββάτου.

Μεγάλῃ παρατηρεῖται ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἑλλείψις ἀργυρῶν νομισμάτων, τοῦ ὅπερ οὐκ ὀλίγας δυσκολίας παρέχει τοῖς συναλλαττομένοις. Ἐλπίζομεν ὅτι ταχέως τὸ πρόσκομμα τοῦτο θὰ ἀρῇ.

Καλῶς ποιοῦν τὸ δημαρχεῖόν μας ἐπελάβετο τῆς δηλητηριάσεως τῶν ἀδεσποτῶν κυνῶν. Οἱ φειδόμενοι τῆς ζωῆς τοῦ πιστοῦ ζώου τῶν ἀρείλουδινὰ θέσωσι περὶ τὸν λαιμὸν αὐτοῦ κλοιόν.

Ὁ Μέγας Ἀρμοστής περιδεύων ἀνά τὰ χωρία ἐπισκέφθη τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα καὶ τὸ ἄνω διαμερίσμα Λάρνακος, σκηνώσας τὴν μὲν παρασκευὴν ἐν Λευκάροις, τὸ δὲ σάββατον ἐν Ὀρᾷ, ἐνθα διέτριψε μέχρι τῆς δευτέρας.

Ἐνετάλημεν ὑπὸ τοῦ κ. Πανουριᾶ καὶ τῆς κυρίας Πανουριᾶ, ὅπως ἐδὴ λώσωμεν διὰ τῆς ἐφημεριδοσήμων τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν πρὸς ἅπαντας τοὺς φίλους αὐτῶν, τοὺς αὐτοὺς καὶ ἀλλαχοῦ τῆς νήσου, ἐπὶ τῷ ζωηρῷ διαφέροντι, ὅπερ ἐπεδείξαντο κατὰ τὴν σοβαρὰν ἀσθένειαν τοῦ κ. Πανουριᾶ.

Οἱ θερινοὶ καύσωνες κατήντησαν κατὰ τὴν παρούσαν ἐβδομάδα ἀφόρητοι.

Ὁ τέως ἀστυνόμος Λάρνακος κ. Τσίτουινδ ἀπῆλθεν εἰς τὴν νέαν του θέσιν ἐν Λευκωσίᾳ, ἀφ' οὗ παρέδωκε τὴν ὑπηρεσίαν τῷ διοικητῇ, ὅστις θέλει ἐκτελεῖ καὶ καθήκοντα ἀστυνόμου.

Αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐνταῦθα Ἑλλ. Σχολῆς ἀρχοῦνται τῇ 12)24 Ἰουνίου περὶ ὥραν 9ην τῆς πρωίας.

Ἐκλάπησαν τελευταίον ἐγταῖνα

διάφορα ἀντικείμενα ἐκ τῶν ἀνακατασκευῶν ὑπὸ τοῦ κ. Myres.

Ἡ προσεχὴς συγκρότησις τοῦ κακουργιστικῆς ἐν Λάρνακι θὰ γείνη τῇ 21 Ἰουλίου.

Ἡ ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύει τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Α. Κ. Πόβιλως προέδρου τῆς Δημοτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς πρωτευούσης.

Ὁ κ. Ὀγγλεῦ ἐξεταστήσεν τῷ κτηματολογίῳ ἐξέδωκε πραγματεῖαν περὶ τῶν Ὀθωμανικῶν τεμενῶν πολλοῦ λόγου ἀξίαν, κατὰ τὸν «Ανατολικὸν Μηνύτορα».

Ἡράκτωρ τοῦ αὐστριακοῦ «Δούδ» ἐν Λεμεσῶν διωρίσθη ὁ κ. Σπ. Γ. Ἀραουζος, πρὶς ὃν ἐκφράζομεν τὰ συγκαρητήρια ἡμῶν.

Εὐχαρίστως παρατηροῦμεν ἔτι γίνεται καὶ ἐξαγωγή καμήλων ἐκ τῆς ἡμετέρας νήσου.

Ἐριστώμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμόδιων εἰς τὸν ὑπὸ τῶν ἀγθισπαίδων προξενούμενον θόρυβον ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας κατὰ τὰς ἑορτάς καὶ τὰς κυριακάς. Δὲν εἶνε δυνατόν εἰς τελωνοφύλαξ ἢ κάλλιον ζαπτιῆς νὰ ἐπιφορτισθῇ ὅπως ἀπομακρύνῃ τοὺς ἀτακτοῦντας;

Ἀμαξὰ τις ἀφηνιασάντων τῶν ἱππῶν κατεπάτησεν ἀνθρώπον τινα προξενήσασα αὐτῷ καιρίον τραῦμα.

Τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἐνελημενίσθη ἐνταῦθα τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «Merchant Prince» τῆς εταιρείας «Prince Line» ἀποπλευσάν αὐθημέρον εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ Ἀγγλίαν. Προσεχῶς ἀναμένεται τὸ Trojan τῆς αὐτῆς εταιρείας.

Τὴν παρελθούσαν τρίτην κατέπλευσεν ἐνταῦθα τὸ «Αντώνια», κομισάν καὶ τοὺς ταχυδρομικοὺς σάκκους τῆς Εὐρώπης. Ἀνεχώρησεν αὐθημέρον εἰς Συρίαν.

Εὐχαρίστως ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ «Ἐστία», ὅτι κατὰ τὸν τελευταῖον ἐν Ἀθήναις γλωσσικὸν διαγωνισμὸν ἐβραβεύθη καὶ τὸ Κυπριακὸν λεξιλόγιον τοῦ λογιῶν ἡμῶν φίλου κ. Γ. Λουκά, ἐφ' ᾧ καὶ ἐκφράζομεν αὐτῷ τὰ εὐλικρινῆ ἡμῶν συγκαρητήρια.

Τὸ τελευταῖον ἀρθρον τοῦ ἐκ τῆς γηραιᾶς Λάρνακος κ. Ι. Β. Κηπιάδου ἐθεωρήθη ὑπὸ τῶν ἐπαίδων ὡς δημοσιογραφικὸς θρίαμβος!

Δικασίμος ἡμέρᾳ τῆς ὑποθέσεως Γ. Μουράτ καὶ Ἀδελφίδος Βαρζιλῆ ὠρίσθη ἡ 16 Ἰουλίου.

Γραμματεὺς τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Ἑνδοπρακτικῆς Ἀδελφότητος ἐξελέχθη κατὰ

τὰς ἐσχάτως γενουμένης ἀρχαιρείας ὁ κ. Θεόδωρος Κωνσταντινίδης, ἐφ' ᾧ καὶ συγγαίρομεν αὐτῷ.

Τῇ 20 Μαΐου ἀπέθανε φανευθεὶς ἐν Πειραιεὶ ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Αλδανία» ὁ γνωστός ἐπιλαρχηγὸς τῆς Κρήτης Ἰωσήφ Διαπύης. Ὁ φανεὺς εἶνε Κρήτης καὶ ὀνομάζεται Νικόλαος Κελοεῖδας, εἶχε δὲ ἐκκενώσῃ κατὰ τοῦ στήθους τοῦ ἥρωος καὶ τὰς ἐξ σφαιρίας τοῦ πολυκρότου τοῦ ἐξ ἀσημάντου ὄλων αἰτίας.

Ὁ λόρδος Ὑόλοσελέη, ὁ πρῶτος τῆς Κύπρου ἀρμοστής, προήχθη τελευταίον εἰς στρατάρχην.

Τὸ νέον γαλλικὸν ὑπουργεῖον καθρητίσθη ὡς ἐξῆς: Δυνατοὶ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικῶν συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, Ἀνοτῶ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν, Πρανκαρέ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, Φήλυξ Φωρ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν καὶ ὁ στρατηγὸς Μερσιέ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν.

Τὸ δὲ βουλγαρικὸν κατ' ἐπισήμους τηλεγραφικὰς εἰδήσεις συνεκροτήθη ὑπὸ τὴν πρωθυπουργίαν τοῦ Στέλιωφ ὡς ἀκολουθῶς: Νάστσεβιτς, ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, Γκέσκωφ τῶν ἐξωτερικῶν, Τούτσεφ τῶν οἰκονομικῶν, Ραδουλάβωφ τοῦ ἐμπορίου καὶ Πέτροφ τῆς δικαιοσύνης.

Διὰ τοῦ τελευταίου αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου ἐπ' ἀνέκαμψεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἐκ Πάρου φητητῆς τῆς νομικῆς κ. Νεὸρ Νικολαΐδης.

Ἐριστάτα ἡ προσοχὴ τοῦ ἀναγνώστου ἐπὶ τῆς ἐν τῇ 4η σελίδι δημοσιευομένης εἰδοποιήσεως τοῦ κ. Ι. Χ. Παντελίδου.

Τὸ «Ἔθνος» ἀπευθύνει ἡμῖν σειράν ἐρωτήσεων λίαν ἀλλοκότων, ἵνα μὴ τι ἄλλο εἴπωμεν ἀναφορικῶς πρὸς τὰ ὑπὸ τὸν τίτλον «Πανακίδες» παιγνιώδη ἐκεῖνα δημοσιεύματα, ἅπερ πρὸς μὴνὸς ἐδημοσίευσεν φίλος τις ἐν τῷ «Ἐθνεῖ».

Καὶ οὕτως ὅμοιος ἠθέλομεν ἀπαντήσῃ ἂν ἠξιοῦμεθα τῆς τιμῆς νὰ γνωρίσωμεν τὸν ἐρωτῶντα ἡμᾶς, ὅστις εἶνε πεπρωτισμένος διὰ τοσαύτης σλεγματικότητος, ὥστε ἐδέησε νὰ παρελθῇ ὄλος μὴν, ἵνα ἐγερθῇ ἡ γολὴ τοῦ μακαρίου ἀνθρώπου ἐκτὸς ἂν εἶε κανένα παιδί τῶν κόπων του, εἶς ὃ θὰ ἐλέγομεν ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀπαντήσεως: κρίμα εἰς τοὺς κόπους του.

Μετὰ βραχείαν νότον ἐτελεύτησε τὴν δειλὴν τῆς παρελθούσης κυριακῆς ὁ καλὸς ἡμῶν συμπολίτης

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΡΑΜΒΗΣ, κηδευθεὶς τὴν ἐπισῶσαν περὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐν τῷ ναῷ ἀγίου Λαζάρου. Πρὸς τὴν βραυπενοῦσαν οἰκογένειαν τοῦ μακαρίου ἐκφράζομεν τὰ συλλυπητήρια ἡμῶν ἐπὶ τῇ πληξίᾳ αὐτῆν συμφορᾶ, εὐτὼ δ' ἐπιφανῶμεν: Γαῖαν ἔχοι ἐλαφρὰν!

«Η «Βελγική Ανεξαρτησία» εν τω υπο ημερομηνία 17 Μαΐου φύλλω της δημοσιεύει άρθρον περί των βερατιών και του ερεθισμού, εν φιλοσοφόντημα τούτου του Σουλτάνου υπέρ των Βουλγάρων παρήγαγεν εν «Ελλάδι και παρὰ τῷ «Ελληνικῷ Πατριαρχείῳ» καταλήγει δὲ λέγοντα ὅτι «πρέπει οἱ Ἕλληνες νὰ ὑπακούωσι, ὅτι ἐν τῷ χάριστι πολλά, τῆς Μικηδονίας ἀνηκούσης ἦδη κατὰ τὰ τρία τέταρτα τοῖς Βουλγάροις και ὁ πανελληνισμὸς εἶνε γλυκὺ ὄνειρον, οὗ τὴν πραγματώσιν ἢ νῦν κατάστασις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ και τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων ἤκιστα ἐπιτρέπει.»

Τὸ ἄρθρον, ὡς παντὶ πρόδηλον, εἶνε μετὰ πολλῆς πικρίας και ἔθρους γεγραμμένον, ἀλλ' ὅ,τι καταδείκνυσι σαφέστερον τὸν μισελληνισμὸν τῆς «Β. Ανεξαρτησίας, εἶνε ἡ *loditem verbis ἀναδημοσίευσις* τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐν τῷ ἀμέσῳ ἐπομένῳ φύλλῳ τῆς ρηθείσης ἐφημερίδος τῷ ἐκδοθέντι τῇ 24 Μαΐου.

Συμβουλευόμεν τὴν φίλην συνάδειον νὰ μετονομασθῇ «Βουλγαρικὴ Ανεξαρτησία». Ἀλλὰ φοβούμεθα ὅτι *Quis quis amat ranam ranam putat esse Dianam.*

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ.

Τῆ συντάξει τοῦ «Νέου Ἐθνους».

Δυσχερῆσθῆντες τινὲς φιλόλαλοι και σπουδαρχίδαι, οἷσι, φαίνεται, παρηγωνίσθησαν κατὰ τὸ συλλαλητήριον και παρεγνωρίσθη ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἢ περὶ τὸ λαλεῖν και ἀρχειν δεινότητος των, ἐξεβύθησαν εἰς ὕβρεις κατὰ τοῦ ἔθνους και τῶν πολιτῶν, δημοσιεύσαντες σὺν ἄλλοις ὁ μὲν και ὅτι γινόμεθα καταγέλαστοι διὰ τῶν συλλαλητηρίων, προκαλοῦντες τὴν χλεύην και ἀλλοι, θέλων νὰ μιμηθῇ τὸν Βυζάντιον, ὁ κέρει τὸν ἄλλον, ὁ δὲ οἱ οἱ διοργανωτοῦ τοῦ συλλαλητηρίου ὑπέπεσον εἰς πολλὰ ἄστυχα. Καὶ οὗτος μὲν ἔδωκε δικὴν τῶν ἀτασθαλιῶν του κούτων ζημιώσας ἐαυτὸν μὲν ἡθικῶς, τὸν δὲ ἐκδότην ὑλικῶς, ὁ δὲ Κύπριος Βυζάντιος ἐκ τοῦ παθηματικῶν συνάδελφου του ἀρροθῆς, ὡς ἢ πονηρὰ ἀλώπηξ τοῦ μύθου, μάθημα ἐγύρισεν ἑμισῶς φύλλον και κατέπεψε τὸν χέλον του.

Εὐτυχῶς ἐγνώσθησαν ἀνεῦ πολλοῦ κόπου τὰ ἐλατήρια τῆς γεραίας των και διήγειρον μόνον τὸν οἶκτον και τὸ περιφρονητικὸν μειδιῆμα τοῦ καινοῦ.

Εἰς πολιτῆς.

Σελὰ τῇ 31 Μαΐου 1894

Κύριε συντάκτη τοῦ «Νέου Ἐθνους»
Ἐπιθυμῶν νὰ ἐμάνθῃν διὰτι πρόχθῃς ὁ νεκρὸς ρήτωρ ὁ μετὰ ἐσπίγους και νεανικῶν δαγμάτων, τὸ πολυτίμον κόσμημα διὰ τὸ Κυπριακὸν Βῆμα ἐν πρὸς ε κ λ ἦ θ ἢ νὰ ὀμιλήσῃ.

Εἶμαι βίβλιος ὅτι (ἐν και οὐδεὶς ἄλλος προηγουμένως ἐπραγματεύθη τὸ ζήτημα) ὁ αὐτοδημιουργὸς ρήτωρ θὰ ἐξεργῆται γλαφυρῶν, καλλιτεχνικώτατον και ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν θαυμασιώτατον λόγον, μετὰ ὑψηλῶν ἐνοιῶν.

Δὲν νομίζετε ὅτι διὰ τῆς παραγωνίσσεως ταύτης τοῦ εὐλυτενοῦ και χαριέντος ρήτορος ἡς καταπετήθησαν τὰ δεκτικώματα τοῦ λαοῦ; Ἴδὲ ἔνωσις ε κ κ διοργανωταί, ὁ πεποικισμένος μὲ ἡγῆσαν και ὡσαύτων φωνῆν λάμπει τῶν καὶ κένιστε και δὲ τῆς ἀκούσις του καὶ τῆ.

Διζαθε κ.ε.λ. Ἀδελφίμοι.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

«Ἡ ἀναίδεια εἶνε τῶν μεγίστων κακιῶν, ὅτι κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον «ἔσπορος δὲν ἐντρέπεται ὁ κόσμος εἰν δικός του» ὁ δὲ ἀναιδὴς εἶνε τοιοῦτος, ὡστε και περὶ πραγμάτων πασιγνώστων τολμᾷ νὰ ψεύδεται διαστρέφων τῆ ἀλήθειαν κατὰ τὸ θεκῶν. Εἶνε ἱκαίος νὰ σὲ ὕβριση, συκοφαντήση, διαβάλλῃ, ραδιουργήσῃ και ἐπειτα νὰ σὲ χαιρετᾷ. Καὶ ἐπειδὴ «τῇ ἀχαριστίᾳ ἐπιταί ἡ ἀναίτηγνυτία» ὁ ἀναιδὴς ἐνεδρεύει και αὐτὸν τὸν εὐεργέτην του, εἰς ὅ, ὁφείλει ἴσως τὴν ζωὴν του, τὴν ὑγείαν του, ὅπως διὰ τοῦ πε λ ε κ ε ω ς ἢ ἄλλου ἀποτροπαίου θελοφρονικοῦ ὄργάνου τρώσῃ ἠθικῶς αὐτόν. Καὶ ἀρῶν τοιαῦτα χαμερπῆ μῆσα μετέρχεται κατ' ἐκείνων, οἷς ὁφείλει χάριτας, δύνανται τῆς νὰ φαντασθῇ πλέον ποτὰ μῆσα μετέρχεται, ὅπως βλάβῃ ὅσους νομίζει ἐχθρούς του.

Τοιαῦτα και ἄλλα πολλά ἔχει τις νὰ εἶπῃ κατὰ τοῦ ἀναιδούς, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος ταῦτα ἔστρωσαν ἄλλοι Θεόφραστοι.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΒΙΔΗΣΕΙΣ

Ο ΣΤΑΜΠΟΥΛΩΦ ΥΠΟ ΚΡΑΤΗΣΙΝ

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Βελιγραδίου δημοσιευόμενα ὑπὸ εὐρωπαϊκῶν φύλλων ὁ Σταμπούλωφ και οἱ τῆως συνάδελφοί του, πλην τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργῶν, βεβαίως, ὅστις ἀποτελεῖ μέλος και τοῦ νέου ὑπουργείου, ἐτέθησαν κατ' οἶκον ὑπὸ κράτησιν και διατελοῦν ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν. Ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς πληροφοροῦμεθα ὅτι δύο τάγματα πεζικοῦ τὰ ὅποια ὁ Σταμπούλωφ μετέβησαν εἰς τὴν Σόφριαν, ὅθῃεν διὰ νὰ λάβουν μέρος εἰς στρατιωτικὰ γυμνάσια, τὰ ὅποια ἐμῆλλον νὰ λάβουν χώραν, καθὼς και ἡ Χωροφυλακὴ, ἐκτρυβήθησαν ὑπὲρ τοῦ Σταμπούλωφ. Καὶ ὅτι μεταξὺ τῶν σωμάτων αὐτῶν και τοῦ λοιποῦ στρατοῦ ἐλαβον χώραν συγχροσείας, καθ' ἃς πολλοὶ ἐρονεύθησαν και ἐτραυματίσθησαν, μετεξὺ δὲ αὐτῶν οὐκ ὀλίγοι φοιτηταί, οἵτινες ἐκτρυβήθησαν ὅλοι κατὰ τοῦ Σταμπούλωφ.

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τὴν 22 Μαΐου ἐπιθετικώτατον συλλαλητήριον ἐγένετο ἐν Ἀθήναις κατὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν βουλγαρικῶν βερατιῶν. Εἰς 15 και πλέον χιλιάδας ἀνθρώπων πάσης τάξεως ἀνήρχετο τὸ πλῆθος, ὅπερ προέβη εἰς σύνταξιν ψηφίσματος, δι' αὐ διαμαρτύρεται και καταγγέλλει τὰς κατὰ τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας βεβήλους ἐνεργείας, ἐριστὰ ἀμείριστον τὴν προσοχὴν τῶν ἀπαύτων.

χοῦ Ἑλλήνων ἐπὶ τῶν τεκταινομένων και εὐχεταί ἵνα αἱ δυνάμεις τοῦ καθόλου Ἑλληνισμοῦ ἐργασθῶσιν ἀνεδότης πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν ἐπιδρομῶν τῶν τολμωμένων κατὰ τῆς ἑθνικῆς αὐτοῦ ἀποκαταστάσεως.

Η ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ 1900.

Ἡ Γαλλικὴ ἐφημερίδα ἀπείρωσε πρὸ τινος μηνὸς ἄρθρον εἰς τὴν ἀποκαταστάσιν κατὰ τὴν τῶν διαφόρων προϊόντων ἐν τῇ ἐν Παρισίαις παγκοσμίῳ Ἐκθέσει τοῦ 1900. ἐκ τοῦ ἄρθρου δὲ τούτου ἐξάγεται ὅτι μελετᾷται σημαντικὴ μεταβολὴ ἐν τῇ καταστάσει τῶν διαφόρων ἐκθεμάτων. Ἀπὸ τῆς τελευταίας τῷ 1889 γενομένης ἐν Παρισίαις Παγκοσμίου Ἐκθέσεως σημαντικαὶ ἐγένοντο πρόοδοι ἐν τῷ ἡλεκτρισμῷ και τῇ χημείᾳ ὡς ἐκ τούτου δὲ ἡ πρότερον διαίρεσις φαινεταί ἀκατάλληλος και ἀτελής διὰ τὸ μέλλον. Ἢ τῷ 1889 Ἐκθεσις περιελάμβανε τὰ ἐξῆς 10 τμήματα: τῶν καλῶν τεχνῶν, τῶν παιδαγωγικῶν ἐπιστημῶν, ἐπιπολοσκειῶν, τῆς ὑφαντικῆς, τῶν ἐνοδημασιῶν και τῶν ἀναγκῶν αὐταῖς τῆς μεταλλουργίας, τῆς μεταλλουργίας, τῆς μηχανικῆς, τῶν ἐδαφίμων, τῆς γεωργίας, τῆς κηπουρικῆς και τῆς οἰκονομολογίας. Ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ 1900 προστίθενται: πολλὰ νέα τμήματα, ἦτοι τὸ τῆς χημείας, τοῦ ἡλεκτρισμοῦ τῆς στρατιωτικῆς, ναυτικῆς και ὀχυρωματικῆς τέχνης. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ὑποδεικνύστων ἀνεργῶν τῶν 1889 εἰς 86, ἢ ἀνέβη, ἦδη εἰς 100. Ἀρ' ἑτέρου ἢ εἰσαχθῶσι και μεταβολαί τινες περὶ τὴν κατάταξιν τῶν προϊόντων. Οὕτω τὰ μῦρα και τὰ τούτοις ὀμοῖα ἀντὶ νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸ τμήμα τῶν ἐπιπέλων θὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸ τμήμα τῆς χημείας.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΔΑΡΝΑΚΟΣ.

Σί τ ο ς, πρὸς γρ. 14 τὸ καλόν.
Κ ρ ι θ η, πρὸς γρ. 8—9.
Ὅ ρ ο θ ο ς ἐντόπιος, πρὸς γρ. 13.
Σ η ε μ ι α, πρὸς γρ. 2 3/4 τὴν ὀκίαν.
Σ τ α ρ ι ς μ α ὐ ρ η πρὸς 50 παρ. ἢ ὀκίαν.
Σ τ α ρ ι ς β ρ α σ τ ῆ πρὸς 40 παρ. ἢ ὀκίαν.
Β η ρ α κ ὀ σ π ο ρ ο ς πρὸς γρ. 2 1/4 τὴν λίτραν.
Β α μ β ἄ κ ι α, πρὸς γρ. 12—15 τὴν λίτραν (ὀκ. 2 1/2).
Β ρ ὠ μ η, πρὸς 9 τὸ καλόν.
Μ α λ λ ι α 12—14 τὴν λίτραν.
Ἐ λ α τ ι ο ν, ἐξωτερικοῦ πρὸς γρ. 14 τὴν λίτραν.
Ἐ λ α τ ι ο ν ἐντόπιον, πρὸς 10 τὴν λίτραν.
Ζ ἄ χ α ρ ι ς, πρὸς γρ. 318 τὸν σάκκον.
Κ α ρ ρ ῆ ς, πρὸς γρ. 21 1/2 τὴν ὀκίαν γονδρ.
Ὅ ρ ὀ ῦ ς ὀ ν, πρὸς γρ. 168 τὸν σάκκον.
Σ ἄ π ω ν, πρὸς γρ. 6 τὴν ὀκίαν.
Π ε τ ρ ῆ λ ι ο ν Κ α υ κ ἄ σ ο υ πρὸς γρ. 36—37.
Μ ῆ λ ῖ ρ α ν ἄ γ γ λ ι κ ῆ ν γ ρ ὀ σ ι α 182.
Ὅ β ῖ μ β ἄ ς, ὁ β η μ β ἄ ς π ο ρ ο ς και ἡ σ τ α ρ ῖ ς π λ η ρ ῶ ν ο υ σ ι τ ῆ ν δ ε κ ἄ τ ῆ ν κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΛΑΪΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑ

Ἀστρονομίαν, Ἱστορίαν, Χημείαν, Οἰκιακὴν οἰκονομίαν, Ἱατρικὴν, Μετεωρολογίαν, Γεωγραφίαν, Κηπουρικὴν, Κτηνιατρικὴν, Δεινδρῶν καὶ Γεωργίαν, Ζωολογίαν, Μυθολογίαν, Μαγειρικὴν, Ζαχαροπλαστικὴν, Νομικὴν, Φυσικὴν, Μεταξερσκοληγοτροπίαν, Φυ...

τολογίαν, Ἀνθοκομίαν, Τέχνας, κτλ. κτλ. κτλ.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΑ ΕΠΙ Τῆ ΒΑΣΕΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΥΠΟ

ΠΟΛΛΩΝ ΛΟΓΙΩΝ

ΜΕΓΑ ΕΙΚΟΝΩΝ.

Ἡ ἐπιθυμῶν ν' ἀπικτήσῃ τὸ ἀξιόλογον τούτο βιβλίον, ἀς ἀποσταλῇ πρὸς τὸν κ. Α. Γ. Παντελάκη.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ! ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ!

Ἡ ἐνταῦθα διατριβὴν ἀριστος φωτογράφος κ. Bernhaud Edelstein εἰδοποιεῖ τὸ σεβαστὸν κοινόν, ὅτι προτίθεται νὰ διαμῆνῃ ἐνταῦθα ἐπὶ μίαν ἐτι ἐβδομάδα, και οἱ ἐπιθυμοῦντες ἀς σπεύσωσιν, ἵνα μὴ χάσωσι τὴν λαμπρὴν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ φωτογραφηθῶσιν εἰς τιμὰς ἀπιστεύτως εὐθηνάς.

Ἐξ φωτογραφίαι 1) 2) σελλίον!

Ἐν τῷ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἀγορὰν καταστήματι τοῦ κ. Ι. Χ. Παντελίδου εὐρίσκεται ΣΑΠΩΝ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ ἐξαιρετῶν ποιότητος πωλούμενος εἰς τιμὰς ἀνεπίδεκτους διαγωνισμοῦ. Σπεύσατε πάντες και θέλετε μείνη λίαν εὐχαριστημένοι.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΟ «ΤΡΩΑΔΟΣ» ΕΝ ΛΕΜΒΗΣΩ. Ἔως Ἀγ. Πατρικίου, ἀρ. 87.

Ἰπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δραστηρίου και φιλοκάλου κ. Μιχαὴλ Τζετζεπούλου λειτουργεῖ ἐν Λεμνῶν τὸ λαμπρὸν τούτο ξενοδοχεῖον, τὸ ὅποσον πᾶς ἐπισκέπτης δὲν δύναται νὰ μὴ θαυμάσῃ και ἐπαινήσῃ διὰ τὸ εὐάερον, τὴν καθαριότητά και εὐθηνίαν αὐτοῦ. Οἱ καταφθάνοντες εἰς Λεμνῶν, ἀς ἐπισκεθῶσι τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ κ. Τζετζεπούλου, ὅ, ἐς βέβαιον, ὅτι καθ' ἑλαθέρουσι μείνη καταγνητευμένοι.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀλλάσσοντες διαμονὴν συνδρομηταί τοῦ «Νέου Ἐθνους» νὰ καθιστῶσι τούτο δηλὸν τῇ διεύθυνσει, ἥτις ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει οὐδεμίαν ἐχει εὐθύνην, εἰάν ἐπέρχεται σύγχυσις περὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου.

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἑδὸν Νικολαίδου, παρὰ τὸν ναὸν Ἀγ. Λαζάρου, ὑπ' ἀριθμὸν 4 Ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. Σταύρου Χαριλάμπους, Κασσιώτη, κατασκευάζονται πᾶσ ται ἐξαιρετῶν ποιότητος πωλούμεναι πρὸς 18 γρ. τὴν ὀκίαν, διάφορα ἀναψυκτικὰ ποτὰ, οἷον ζιζιπίραι πρὸς 7 γρ. τὴν δωδεκάδα, τ α μ α ρ ῖ ν τ ι α, σ ο υ μ ἄ δ α ι και ἄλλα πωλούμενα εἰς τιμὰς εὐθηνότατας. Ὁ κύριος οὗτος δέχεται και ἰδιαιτέρας παραγγελίας.

Ἰακώβου

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΝΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

Τύπος ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ